

Innspel frå anonym om effektivisering og prioritering av skulestrukturen

Innspel til budsjettforslaget: Effektivisering og prioritering av skulestrukturen

Det er ein alvorleg situasjon at kommunen prøver å drifte 4 skular når økonomien eigentleg berre tilseier kapasitet til 1,5. Denne strukturen er ikkje berekraftig, og det er på høg tid at det politiske fleirtalet tek ansvar for å sikre ei meir hensiktsmessig og framtidretta skulekvardag.

Økonomiske fordelar med færre skular

Å gå frå 4 skular til 2 – ein ungdomsskule og ein barneskule – vil redusere driftsutgiftene betydeleg. Kostnadene til vedlikehald, administrasjon og oppvarming av fleire bygg er store og unødvendige. Ei meir konsentrert skulestruktur vil òg gi høve til betre ressursutnytting, både når det gjeld lærarkrefter og undervisningsutstyr.

Kvalitet framfor kvantitet

I dag blir ressursane spreidde for tynt. Å samle elevane på færre, men betre utstyrte skular, vil styrkje læringsmiljøet og gi elevane tilgang til fleire pedagogiske ressursar, betre læringsrom og eit breiare utval av fagtilbod. Dette er ei investering i kvalitet framfor kvantitet – noko som bør vere ein prioritet for alle som ønskjer å setje elevane si læring i sentrum.

Tilsette på golvet ber byrda

Samtidig som lærarar blir sagt opp, aukar talet på stillingar på skulekontoret. Dette er eit alvorleg signal. Det er ikkje akseptabelt å kutte i dei som står nærast elevane, medan administrasjonen aukar i storleik. Skal det sparast, må også leiinga og administrasjonen bidra. Elevane merkar ikkje om ein ny konsulent blir tilsett på skulekontoret, men dei merkar umiddelbart at det blir færre lærarar i klasserommet.

Appell til bygda: Kva vil vi kjempe for?

Vi må stille oss sjølv eit viktig spørsmål: Vil vi kjempe for SFO-tilbodet – som allereie er betre enn det lova krev – på kostnad av skulen si kjerneoppgåve? Vi kan ikkje få i både pose og sekk. Dersom vi insisterer på å halde oppe dagens skulestruktur og eit SFO-tilbod over standard, må vi vere klare over at dette vil gå utover læring, lærarar og kvaliteten i klasseromma.

Dette handlar om prioriteringar. Skal vi sikre at borna våre får den beste utdanninga vi kan gi dei, må vi tore å ta dei vanskelege vala no.

Utfordring til politikarane og bygda

Det må krevjast at sitjande politiske fleirtalet tek tak i dette med ope sinn og ansvarskjensle. Å halde oppe dagens struktur er å unngå dei vanskelege vala og utsetje problema. Samtidig utfordrar vi alle i bygda til å reflektere over kva som er viktigast for framtida: Kvalitet i skulen eller å halde på status quo på alle område?

Tida er inne for å ta modige grep:

1. Prioriter lærarane og elevane – ikkje administrasjonen.
2. Reduser skulestrukturen – sats på to velutstyrte skular framfor fire underfinansierte.
3. Vis vilje til å tenkje nytt – det tener både økonomien og elevane på lang sikt.

Det er ikkje for seint å snu. No treng vi handling – for økonomien, for lærarane, for borna våre og for framtida til bygda.